

“ಹಾ! ಹೋಗ್ಲಕ್ಕೆ ದರಿದ್ರದ್ದೇ! ಯಾವ ಹಡ್ಡೆಗ್ಗುಟ್ಟಿದ್ದೇನ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ದಾಂಗುಡಿಯಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಬಲ್ ರಾಯರು, ಕಾಲಿಗಡರಿದ ಕೋಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಂಗಳದ ಗಿಡ ಪೊದರುಗಳಂಚಿನಿಂದ ಎರಡು ನಾಯಿಗಳು ಪರಾರಿಯಾದವು. ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಬಲ್ ರಾಯರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ತಮ್ಮನೆ ಅಂಗಳದಿಂದ ಕಾಲ್ಪಿತ ನಾಯಿಗಳು ನೆರೆಮನೆಯ ಭವಾನಿಯಮ್ಮನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದುದ ಕಂಡ ಮಾರ್ಬಲರಾಯರ ವಾಗ್ಧರಿ, ತೊರೆಯಾಗಿ, ನದಿಯಾಗಿ, ಜಲಪಾತವಾಗಿ ಬೋರ್ಗರೆಯತೊಡಗಿತು.

“ಕುನ್ನಿಗೆ ಕೆಲಸಿಲ್ಲೆ. ಕುಂಡಲ್ಲೆ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲೆ
ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಗಾದೇನ.
ಬೆಳಗೊಂದು ಅಪ್ಪದೇ ತಡ,
ಸುತ್ತಿನ ಹತ್ತೂರಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರ
ಮನೆಲ್ಲಿ ಹಲಸಿನ್ನಾಯಿ ಬೆಳದ್ದು,
ಬಾಳೇಕಾಯಿ ಬೆಳದ್ದು ಹೇಳಿ
ಸರ್ವೇ ಶುರು. ಇವಕ್ಕೆ
ಮಾಡಲ್ಲೆ ಕಸುಬಿಲ್ಲದಿದ್ದೆ
ಊರ್ಮಂದಿಗೆ ಇರ್ತಲಿ.
ಹಪ್ಪಳಾದ್ಯೇಲೆ ಸಂಡಿಗೆ,
ಸಂಡಿಗ್ಗಾದ್ಯೇಲೆ ಹಪ್ಪಳ!

ಕಲೆ: ಮುರಳೀಧರ ರಾಯೋಡ್

ಜನವರಿ, 2020

ಮಾಚೂರ